

TILLAEUS, GEORG

Döds-dagens förträde för
födelse-dagen, i anledning af
Predikarebok. 7:2. Uti en christelig
predikan, i thet kongl. hofwet
enfalleligen förestält, fredagen then
23. januarii 1741. Jemte underdånig
lyc

1741

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

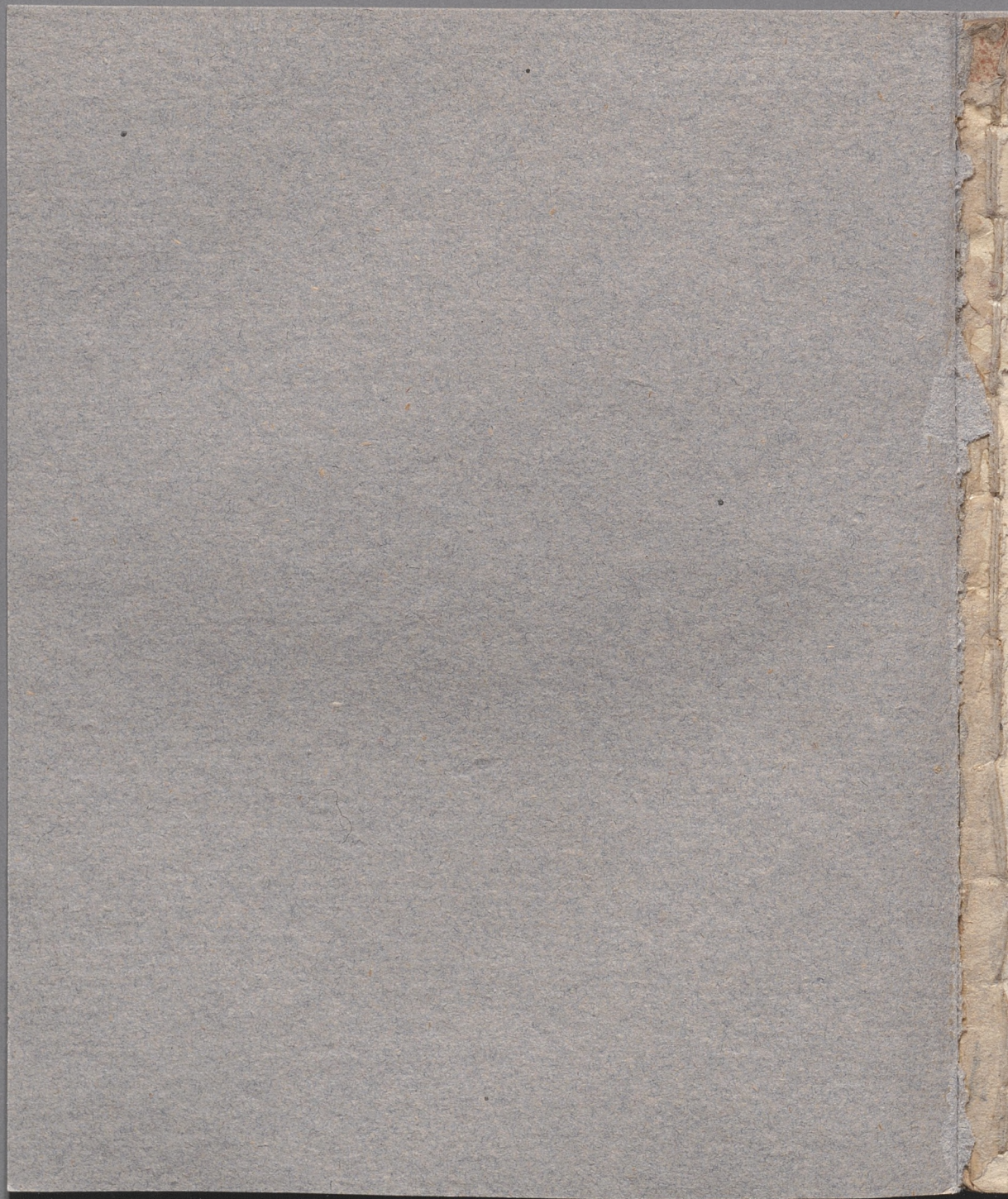
TILLAEUS, G.

Teol.
Pred.
Kungl.
(Bsr.)

1741

1700-1829

Sv. Saml.
Teol.
Pred.
Kungl.
(Bij)
1741
1700-1829

**Döds-dagens Förträde för
Födelse-dagen,**

I anledning af Predikarehof. 7: 2.

Uti en Christelig Predikan,

I thet Kongl. Hofwet

Utfalleligen förestält,

Fredagen then 23. Januarii 1741.

Temte

Underdänig Byst-önskan,

Till

Hennes Kongl. Maj:t,

Här Allernädigsta **NOERNING,**

På thenna

Hennes Kongl. Maj:ts Födelse-Dag,

Utguten

af

GEORGIUS TILLÆUS,

Kongl. Hoff-Consistorii

NOTARIUS.

STOCKHOLM,

Tryckt hos **CARL JOHANSSON RÖPKE.**

Uti then Treenige store GUDENS / Fadrens,
Sonens och then H. Andas wälsignade namn.
Amen!

TEXTUS, Pred. B. 7: 2.

Födelsens dag är bättre än Födelse-dagen.

S. 1.

Estade i Herranom Christo Jesu, at födas och dö åro wäl the twenne aldram. irckeligaste förändringar, them hwar och en lefwande menniska i werlden undergå måste, then förra wid början, then senare wid slutet af sin lefnad; men ehuru wigtige och oumgångelige the än åro; warda the dock aldramäst förglömda och satte å sido. Then förra täncka the fläste så litet uppå, efter the then undergådt uti sin första och spädaste barndom, så the icke kunnat göra theröfwer några förnuftiga reflexioner, eller minnas så långt tilbakars, hwad med them sig så tildragit hafwer, och hållta altså then för et barnaspel, för en

** (o) **

en sak af mindre värde. Then senare sättta the fläste
 aldeles å sido, dels therföre, at åtancken theraf fal-
 ler them så bitter och bedröfwelig, dels ock therföre,
 at ingen ännu af the döda kommit tilbakars i werlden,
 som kunnat berättta them, hwad för en omwering och
 förändring i dödsstunden med honom stiedt, hwadan
 the ock ej allenast med flit hindra och dämpa thes upsti-
 gande, och emot theras wilja them förekommande å-
 tancka, utan ock wäl föreställa sig then dagen, såsom
 ännu långt borto, och wilja således låtat komma an
 på then sidste stunden och egna årfarenheten.

§. 2. Men som en sådan obetäncksamhet är ej
 allenast oförnuftig, utan ock them, som thermed um-
 gå, aldramäst skadelig; så är ock jag, til förekomman-
 de theraf, igenom Guds milda nåd sinnad Eder, kja-
 raste Siälur i Christo Jesu, uti Christelig ensaldig-
 het til en kort Betræcttelse föreställa:

Döds-dagens Förträde för Födelse-dagen,
 hwarwid wi märcke 1. Födelse-dagen til sina för-
 moner, och 2. Döds-dagen til sina fördelar och
 förträde.

Ah Herre Jesu, tu som ej allenast welat låta tig
 födas til werlden en sann menniska, thermed at
 helga wår naturliga födelse, och borttaga then för dö-
 melse, som therigenom wid oss loder, utan ock uti tin
 antagne mandom lida en så smärtse-full död, tyme-
 delst at återlösa oss ifrån then andeliga och ewiga dö-
 den, och at giora oss then lekamliga döden liuflig och
 salig; wi bedie tig, lär oss, som äro födde til werlden,

betäncka, at wi ock dö måste, och förthenstul så lefwa thetta timeliga lifwet, at wi ständigt berede oss til en salig död, och igenom döden ta ingå til et bättre och ewigt lif. Hielp oss nu och altid så handla här om, at tin åhra och wår salighet therigenom befrämjad warder. Amen, mildaste Jesu. Amen!

§. 3. Som Salomo, then wisaste ibland Konungarna på jordene wål märckte, huru dårachtigt the fläste menniskior handla här i werlden, i ty the lefwa, lika som skulle the aldrig dö, utan blifwa här til ewig tid, och förthenstul säncka sig ned i then ena fåfängeligheten och dårskapen efter then andra; så söker han ock i thenna sin Predikare=Bok med hårliga reglor så wål, som ock med sit eget märckeliga exempel at draga och föra them ther ifrån til thet, som bättre och warachtigare är, åswen ock ta han i thesa wåra texter ord yttrar sig: Dödsens dag är bättre än Födelsedagen. Och som han således icke förnekar Födelsedagen sina förmoner, utan medgifwer, at ock then är god, fast icke så god, som Döds-dagen; så återtage wi wår föresatta betractelse: Döds-dagens förträde för Födelse-dagen, och märcke therwid 1. Födelsedagen til sina förmoner.

§. 4. Sant är wål thet, at wi igenom then naturliga födelsen försättias til mycken uselhet, elende och beswär uti werlden; ty menniskian af qwinno född lefwer en liten tid, full med orolighet, så at ta thet som bäst warit; så hafwer thet mödo och arbete warit, ty hon warder född til olycko, såsom foglarna til at flyga, Jobs 14: 1. Ps. 90: 10.
och

och Jobs 5: 7. hwadan eck ej allenast många förnuftiga Hedningar, the gamle Thracier, begråtit och beklagat sin egen, sina barns och andras födelse, utan ock många råttfärdige Christne, som ansedt och kallat sin Födelse=dag sitt elendes dag, i anledning ej allenast af then egna bedröfweliga erfarenheten, utan ock theraf, at then fromme Patriarchen Jacob in för Konung Pharaos betygat: mins elendes tid är hundra och trettio år: liten och onder är mins elendes tid, och räcker intet til mina faders elendes tid, 1. Mos. 47: 9. hwilket hwar och en utaf oss igenom sina tårar och gråt, så han föddes til werlden, nog bewittnar och stadfästet, ty en usel och jemmerlig ting är med alla menniskiors lefwerne, alt ifrå moderlifwet in til thes the i jordene, then alles wåra moder är, begrafne warda. Här är altid sorg, fruchtan, wåntan, och på sidstone döden, så wål när then, som i stor åbro sitter, som när then ringaste på jordene: så wål när then, som silke och krono bår, som när then ther i groft blagarn klädd är; ty ingen Konung hafwer någon annan begynnelse til sin födelse; utan alle hafwa enahanda ingång til lifwet, och lika utgång. Syr. 40: 1, 2, 3, 4. och Wisd. 7: 5, 6.

Sant är wål thet, at wi igenom then naturliga födelsen försåttias til mycken uselhet, elende och beswär, som redan anförde är; men så är ock thet therjemte sant, at wi eck ther igenom försåttias til gansta mycket godt, hwaraf wi alsintet wetat, thet Gud

antingen uti moderlifwet icke skapat of, eller ock låtit of ther strax dö och begrafwas, så at wi förthenskul wil måge anse war födelse til werlden såsom grunden och början til all war lycksalighet, och altså wil kalla thenna war födelse = dag en god och lycksalig dag, en wälsignad dag, ehuru än någre under thet margfalliga elendet och under thet långwariga swära lidandet fallit på then swagheten, och råkat uti then dårskapen, at the utaf otolighet förbannat sin födelse = dag, såsom Job och Jeremias, then förtra uti sin Boks 3. och then senare uti Prophetians 20. capitel.

S. 5. In förutan thet, at wi igenom war födelse på then dagen äro satte i stånd at se thenna werldenes stora och präcktiga bygnad, at skåda himmelens många och stora lins, at förundra of öfwer jordenes mångfaldiga werter och diur, och at niuta alt thetta til nödtorft, förnöjelse och öfwerflöd, med mera; så hafwe wi ock therigenom tilfalle och mycken anledning at lära of känna Gud, thet Högsta Gode, som of och alt thetta för wara skul skapat och inrättat hafwer, och altså til at åhra, wörda, tiena och älska Honom, hållt Han sedan then tiden icke lemnat of ifrån sig handlös, utan på så mångahanda sätt, igenom så begwåmliga medel drager of til sig, och befordrar war wälferd, at wi med Honom måtte ewigt lefwa, och ewigt åtniuta Honom, hwilket alt wi måst umbära, ther wi antingen icke blifwit födde, eller ock blifwit gjorde til ofkiälige kreatur. Swadan ock förnuftige rättänckte Föräldrar ej allenast önska och be-
dia,

Na, at Gud, efter sit wisa och goda behag, tänktes
 nålsigna thetas åchtenkap med lifefrukt, utan och
 glädia sig, när Gud låter thetas barn wäl födas til
 werlden, ej allenast til menniskio = slechtets förökande
 och wid macht hållande, utan och til Guds åhras och
 Rikes tilwärt och förwidgande. Gud hafwer
 giordt mig et löje, ytttrar sig then fromma Sara,
 ta Gud på hennes höga ålderdom begäfwade henne
 med en Son, läse wi uti 1. Mos. 21: 6. Elisabeths
 grannar och fränder frögdade sig med henne,
 när the fingo höra, at HÆREN hade giordt
 stor barmhertighet med henne, se wi uti Luc. 1:
 58. hon gläds, at menniskian är född i werlden,
 säger Jesus sielf om en barnaföderska uti Joh. 16: 21.
 Ja, ther wi allenast betäncke, huru fliteliga Guds
 händer uti moderlifwet hafwa tilredt oss, med hud
 och kött, ben och senor beklädt och sammanfogat oss,
 huru Han dragit oss uti wårt moders lif, och alt se-
 dan giordt oss så mycken wälgierning, och bewijst oss
 så mycken kärlek; så kunne wi ej annat än förundra
 oss theröfwer, och af en diup wördnad med David
 utbrista: jag tackar dig therföre, at jag underli-
 ga giordt är: underlige äro tine werck; och thet
 besinnar min siäl wäl. Huru kostelige äro för
 mig, Gud, dina tanckar? O huru stort är the-
 ras tabl! Skulle jag räknat hem; så worde the
 flere än sanden. Psal. 139: 14, 17, 18.

§. 6. Men ehuru god och härlig än then dagen
 är, så wi börje at stada thenna werldenes lius; är
 dock Döds-dagen, som beröfwar oss thetta liuset och
 alla

alla thes förmoner, långt bättre. Wi märcke förthen-
 skul 2. Döds-dagen til sina fördelar och förträde.
 Sant är wäl thet, at Döds-dagen, så wida han be-
 tager of thet kiära lifwet med alla thes lycksalighe-
 ter, och altså förördrer och kullkastar Guds egna werck
 och arbete uppå of; ty döden är icke af Gud, som är
 sielfwa Lifwet, och hafwer altså lust til lifwet, utan
 af diefwulen och mennissione sielfwan: sant är wäl
 thet, at thenna Döds-dagen, i anseende här til, är en
 ganska bedröfwelig och onder dag, så at wi, i betrack-
 tan theraf, wäl måtte låna orden utaf Syrach, och
 säga: O död! huru bitter äst tu, när en menni-
 skia täncker vppå dig, Syr. 41: 1. hwadan ock en
 förnuftig hedning af the gamla Wisa (*) kallat döden
 thet aldraförsträckeligaste utaf all ting, af then
 orsak, at intet kreatur födes til werlden utan fruch-
 tan för döden, som en annan wis hedning (**) tillägger.
 O huru kröker och slänger sig icke then aldraminste mast,
 och söker försäckta sit lif, när man trampar uppå honom!
 Men så är ock thet äfwen sant, at döden i wist afseende är
 bättre än thetta lifwet, och dödsens dag sällare än fö-
 delse-dagen, så wäl för the ogudachtiga, som ock i syn-
 nerhet och förnemligast för the fromma och gudfruchtiga.

§. 7. Hwad the ogudachtiga beträffar, så eh-
 rawel the prisa thetta lefwernet, och när en menniska
 gör sig goda dagar, (och förthen skul äfwen med siäl rå-
 das och fruchta, håpna och bäswa för döden, efter han
 gör ända på all theras härlighet, wällust och synda-nö-
 jen, och försätter them til et ewigt qwal uti the förbdöm-
 das pino-rum, therest en ibland theras största plågor

(*) Aristoteles. (***) Seneca.

läter wäl blifwa och wara then, at the med grämelse och hiertans ängest täncka tilbakars på sina goda dagar i werlden;) så är dock dödsens dag bettre för them än Födelse-dagen. Swarföre? Thersföre och så wida han förtager them tilfalle at ytterligare draga Guds nåd til lösachtighet, och at längre misßbruka Guds goda gåfwor til synd, och altså förminskar theras syndastraff. Ty thet måge wi säkert tro: ju längre en ogudachtig här lefwer; ju mera han syndar: ju mera han här syndar; ju större och mera wrede samlar han öfwer sig utaf Gud: och ju större och håftigare Guds wrede här är öfwer honom; ju större och faseligare warder ock thet hans ewiga straff. Ty är thet sant, som thet är en ewig oryggelig sanning, at grader blifwa på härligheten för the utwalda, alt som the mer eller mindre, på längre eller kortare tid här anammnat Guds nåd, och then wäl anwändt, til Guds åhra, sin egen och andras förbättring, uti tro och helgelse; at se utaf Dan. 12: 3. 1. Cor. 15: 40. seqq 2c. så är ock thet sant, at the förddömdas plågor i helfwetit, til graderna warda olika, swårare eller lindrigare, alt efter som the mer eller mindre, på längre eller kortare tid niutit Guds nåd til bettring och omwendelse, men then likwel motwilleligen förskiutit, förkastat och förachtat, och til synd dragit och misßbrukat, at se utaf Luc. 10: 13, 14. 15. och Matth. 11: 20 --- 24. Ju förr förthen skul en ogudachtig warder borttryckt uti sina synder, (fast icke Gud thet til är orsaken; ty Han hafwer icke lust til then ogudachtigas död, utan wil, at then ogudachtige skal omwenda sig ifrån sit onda wäsende, och lefwa, til hwilken ånda Han ock lemnar honom tilräckeliga både medel och tid

til bettring, at se utaf Heseck. 33: 11. Rom. 2: 4. 2. Petr. 3: 9. icke utan then ogudachtige syndaren sielf, som försummar Guds tilbudna nåd, förlöser nådenes tid, står emot Guds nådewerckan uti och genom medlen, och altså förhårdar sitt hierta, och uti sin motwilliga blindhet icke wil omwända sig och lefwa, utan hellre dö än lefwa, at se utaf Heseck. 33: 11. Os. 13: 9. Matth. 23: 27. Luc. 7: 30. Ap. G. 7: 51. Rom. 2: 5. 2. Theff. 1: 8, 9. icke.) ju förr förthen skul en sådan ogudachtig warder bortryckt i sina synder; ju mindre och lindrigare warder ock hans ewiga straff och fördömmelse, ehuru then dock eljes wäl blifwer och är honom odrägelig, ty hon är ewig, ewig: och altså är tå dödsens dag och döden, i thetta afseendet, honom bättre än födelse-dagen och thetta lifwet. Then menniskione wore bättre, at hon aldrig hade född warit, måge wi wäl säja med Jesu af Matth. 26: 24. Ja, en sådan ogudachtig syndares Döds-dag är ock bättre än hans Födelse-dag, i thet afseendet, at the trogna Guds barn genom hans död, ju förr ju hellre, warda en utaf sina hätskaste fiender gwitte: ju förr och tidigare en sådan döer; ju förr warda the honom löse.

§. 8. Swad åter the gudfruchtige beträffar; så är theras Döds-dag för them långt sällare än Födelse-dagen. Så snart the födas hit til werlden; så äro the, som alla andra, ej allenast skyldige til then ewiga döden, utan ock til then timeliga döden, med alt thet elende, beswär och wedermöda, som synden, uti hwilken the aflade och födde äro, fördt med sig in uti werlden öfwer alla menniskior, efter the alla syndat hafwa; ty syndenes lön är döden; Rom.

3: 12. och 6: 23. men så snart the igenom then timeliga
 döden uti en salig stund hädantagne warda; så warda
 the ock ifrån alt thetta onda, som them här möter och
 qwäljer, ifrån synden, emot hwilken the här oftast
 måste kämpa alt in til blods, och i följe theraf, i-
 från alt elende, ifrån alt arbete, ifrån all qwidan,
 ifrån alla tårar, ifrån all förförljelse och bedröfwelle,
 med mera, som them här både inwertes och utwertes
 plågar och ansätter, fullkomligen befriade, och försat-
 te til en obestrefwelig sällhet, ähra och härlighet när
 Gud med Hans Helgon, efter the här i werlden låtit
 Hans Anda igenom sina nåde-medel föda sig på nytt
 til et andeligt lif, och lefwat i Christo Jesu igenom
 trona. The rättferdige warda borttagne för o-
 lyckone; och the, som redeliga för sig wandrat
 hafwa, komma til frid, och hwiilas i thetas kam-
 rar. The hwiila sig ifrå sit arbete, heter thet om
 them uti Esa. 57: 1, 2. och uti Upp. 3. 14: 13. hwadan
 the ock ej allenast städse påminna sig sin dödelighet, och
 bereda sig dageligen til en salig hädanferd, utan ock
 längta efter thetas kroppes förlofning; ty Christus
 är thetas lif, och döden thetas winning, så at
 the ock, när stunden kommer, i sielfra döden om äro
 frimodige, och yttra sig med then redeliga Simeon:
 Herre, nu låter tu tin tienare, Herre, nu lå-
 ter tu tin tienarinna fara i frid, efter som tu sagt
 hafwer; ty mina ögon hafwa sedt tina salighet.
 Phil. 1: 21. Ordsp. 14: 32. och Luc. 2: 29, 30. Och altså
 är så dödsens dag för them långt bättre än fö-
 delse-dagen: hwilket äfwen, som berättas, kloka hed-
 ningar, the gamla Wisa uti Indien sunnit, så the kal-

lat döden en födelse til et rätt och lycksaligt lif.
 S. 9. Så lat offtå, Allskade i HERRanom Christo
 Jesu, ej allenast dageligen, utan ock besynnerligen tå,
 när vår Födelse=dag infaller, betäncka så wål vår Fö-
 delses=som ock vår Döds=dag, så täncka på then förra,
 at wi icke förgåte then senare: så täncka på vår Födel-
 se=dag och theß härliga förmoner, at wi ock låte Gud
 igenom sina nåde=medel föda ofß på nytt til et andeli-
 git lif, på thet wi måtte här kunna leswa Honom til
 ähra, ofß och androm til upbyggelse och förbättring,
 leswa icke ofß sielfwom, utan Honom, som för ofß både
 döb och upstånden är, leswa HERRanom, leswa i JE-
 su Christi Guds Sons tro: så täncka på vår Döds-
 dag, at wi ju längre ju mer dö syndene, dräpe then gam-
 la menniskan uti ofß med hans lustar, döde våra lem-
 mar, som på jordene äro, och leswe Gudi igenom JE-
 sum Christum vår HERRa: så täncka på thessa begge
 dagarna, at wi icke fäste våra sinnen wid jorden, eller
 här slå några fasta pålar, utan uplyste vårt hierta til
 Gud, och hafwe vår umgengelse uti himmelen, och
 förthen skul stundeligen berede ofß til en salig hådanferd,
 hållt wi intet wete, när Gud sluter dagen för ofß; så
 skole wi icke dö, när wi dö, utan igenom döden ingå
 til lifwet, och altså, ehwad wi leswe eller dö, höra
 HERRanom til. Då skal dödsens dag blifwa ofß
 bättre än Födelse=dagen. Amen i ditt wålsignade
 namn, o tu vårt lif, mildaste HERRe Jesu, som för
 våra skul åst både född och döb worden, men nu les-
 wer och regnerar med tinom Himmelske Fader och
 then H. Anda i ewighet, en sammer Gud,
 högtlofwad ewinnerliga. Amen !!!

Underdånig

Syck = önskan,

til

Hennes

Kongl. Mayt,

Wår Allernådigsta

Drottning.

S. 1.
Bland alla the dagar, them wt
under wår lefnad i thenna döde-
lighetene råkne, förtienar i syn-
nerhet then en wördsam åtancka,
på hwilken något märckeligt af
lycka eller olycka of wederfarits,
så wål igenom wår egen slit eller
förwällande, som ock igenom then store Gudens syn-
nerliga wålbehag eller nådiga skickelse med of, til wårt
båsta. Sådana dagar råkne wi hwar och en många
nog, then ene flere än then andre, them wi förthen-
skul kunne och böre ansee såsom synnerliga Märckelse-
dagar, och altså them icke förgåta, utan of stådse på-
minna, at thet, som of tå wederfarits, måtte göra
så mycket diupare intryck uti wåra hertan, til wår
och andras märckeliga förbettring och wålferd.

Ibland thesa dagar är wisserligen wår Födelse-
dag then förste ej allenast, utan ock wål then hy-
perste; ty han lägger grunden, och är en början til
all wår så timeliga, som andeliga och ewiga säll-
het.

het. Födäs wi än uti synd til werlden, och äro altså straxt mogne nog til at dö; så hafwe wi dock igenom then naturliga födelsen äfwen tilfälle at lefwa ett ewigt lif; ther wi allenast låte Gud igenom sinu nåde-medel föda oss på nytt til ett andeligit lif igenom tron på Christum Jesum, af hwilken dyra förmon wi dock icke kunnat blifwa delactige; ther wi aldrig blifwit födde til werlden. Födäs wi än til mycken uselhet, arbete och wedermöda; så komme wi ock igenom wår födelse til mycken glädie, härlighet och förnöjelse, them wi måst umbära; ther wi uti moderlifwet döde blifwit. Wi skåde nu thenna prächtige och konstiga werldens stora bygnad, och hafwe therigenom så mycket ynnigare anledning at känna och wörda then store Skaparens allmacht, allwishet och godhet. Wi müte nu ej allenast til nödtorften, utan ock til förnöjelse och öfwerflöd then gode Skaparens många goda gåfwer, och hafwe therigenom tilfälle at utsprida Hans åhrra. Med ett ord: äro än wedermödan, lidandet och förtreteligheterna, som loda wid wår födelse, och följa oss in uti grafwen, många och beswärlige; så äro dock therjemte förmonerna ej allenast wäl så många, om icke flere, utan ock förtreffeligare, och giöra således wår wandel i werlden oss så liuffig och angenäm, så at wi förthen skul ej allenast wäl måge påminna oss thenna dagen, utan ock wid thes ihogkommelse, til Guds åhro, af wördnad utbrika med David: (*) jag tackar dig, HERRE, at jag underliga giord är: underlige äro tine werck, och thet besinnar min siäl wäl.

(*) Ps. 119: 14.

§. 2. Doct är thet intet nog för oss, at wi påminne oss vår egen, wi böre och påminna oss andras Födelse=dag, i synnerhet thetas, som med vår wälferd hafwer en nära förbindelse, så uti then borgerliga, som uti then Christeliga sammanlesnaden, och altså med högsta stähl på thenna dagen Hennes Kongl. May:ts, vår Allernådigsta **PROTEKTORES** sälla Födelse=Dag, som **GUD** på thenna dagen för 53 åhr sedan med en så kär och härlig gåfwa af Himlen behagat lägga grunden til vår nu warande glädie, och then in til thenna stunden ibland oss uppehålla och bewara, så at thet til oss wäl heta måtte, såsom fordom til Propheten Hesekiel: (*) Skrif thenna dagen upp, ja, rätt thenna dagen, och wi, i betractan thetas, wäl måtte yttra oss med David: (**) thetta är then dagen, then **HÆR**ren gör: låt oss på honom glädias och frögdas. O **HÆR**re, hielp! O **HÆR**re, låt wäl gå! Thenna Dagen böre wi altså anteckna ej allenast med bleck uti våra Journaler, utan och med jernstyl uti marmor, ja, med gyllene bokstäfwer uti vårt hierta, til et ewigt åbreminne; ty han är och bör wara oss en Frögd= och Glädie=Dag, en Lof=och Tacksäjjelse=Dag, en Böne=och Åkallans=Dag. Hafwa hedningar med särdeles Ceremonier, sina förmente Gudar til åhro, firat sina Konungars Födelse=Dagar; fast mera måge wi Christne fira thenna Hennes Kongl. May:ts, vår Allernådigsta **PROTEKTORES** Födelse=Dag, til then lesiwande **GUDENS** åhra, som alt in til thenna stunden bibehållit och bewarat Thenna vår **Nordiska Stiern**

(*) 24: 2. (**) Ps. 118: 24. 25.

uppå sin Himmel uti sin rena Iglants och fulla skien, så at wi ännu med nöje se Henne upgå och lysa öfwer oss, och med sina lifswa strålar oss så bestråla, at wi under Hennes wingars skugga sitta säkre, bo trygge, och före et lyckosamt lefwerne.

S. 3. Hwad förthenstul skäligare, än at wi, som gemensamt niute thema nåden utaf wår GUD, med ödmunkaste hiertans wördnad knäfalle in för then Store Himla=Monarquens Thron, och upofre Honom lof och tacksäjselse, böner och åkallan? Hwad billigare, än at wi af en undersätelig wördnad insinne oss för Hennes Kongl. Maj:ts dyra och höga Person med Lyck=önskningar och Frögde=betygande? Wi wete wäl, at Hennes Kongl. Maj:t, som et kiärt GUDs Barn, och en trogen HERrans Tienariina, är såsom David (*) fordom, then store Konungen öfwer GUDs egna folk, så ringa i sit eget hierta, och så nedrig i sina egna ögon, ehuru dyr Hon är uti GUDs ögon, och hög uti wåra ögon, at Hennes Kongl. Maj:t icke gierna hörer talas om thet, som länder Hennes wårda Namn til wälsförtient lof och beröm; men så wore wi dock alt för förgätne utaf wår skyldiga tacksamhet emot GUD, och utaf wår undersäteliga plicht emot Hennes Kongl. Maj:t; ther wi förgåte och förtige the höga egenstaper och dygder, som zira Hennes Kongl. Maj:ts Höga Person, adla Hennes Kongl. Maj:ts själ, och giora Hennes Kongl. Maj:t så stor och behagelig för hela werlden.

E

S. 4.

S. 4. Tillstånd förthemskul, Allernådigsta **DRÖTT-
NINGS**, at jag på theenna stunden i diupaste un-
derdånighet fördristar mig at hyppa them för allas
dron. Min tunga är wäl icke mächtig them at af-
skildra, än mindre efter theras rätta wärde at ut-
föra; men så skal dock then diupa wördnaden i hier-
tat för Eders Kongl. May:ts Höga Person, upfyl-
la hwad som brister i orden: om jag än mycket ther
om talade; så besitter dock Eders Kongl. May:t
långt mera, än jag förmår at uttala. Kort sagt:
Eders Kongl. May:ts Lof är så stort, Eders Kongl.
May:ts Namn så högt, och Eders Kongl. May:ts
Dygder så lysande, at then wältaligaste tunga,
wid theras blotta åtancka, måste twär stadna.

S. 5. Dock ho ibland oss kan wäl utan inner-
lig hiertans glädie täncka på Hennes Kongl. May:ts
rena, alfiwarsamma och uprichtiga Gudsfruchtan,
then Hennes Kongl. May:t wid alla tilfällen nyt-
rar med en så diup och helig wördnad för thet Gu-
domeliga Mayestetet, så at Hennes Kongl. May:t
icke råknar sig för hög, at som en annor syndare
kasta sig i stoftet, och knåfalla för sin **GUD**? O
at thetta Hennes Kongl. May:s dyra exempel måtte
göra diupt intryck i alla theras hiertan, som äre
så stolte och fräcke emot sin **GUD**! Ho kan wäl u-
tan innerlig hiertans lust skåda Hennes Kongl.
May:ts dyra högachtning för **HERANS** ord, och
alfiwarliga längtan efter at hålla **GUDS** bud, hwar-
med Hennes Kongl. May:t för hela werlden betyg-
gar,

gar, at GUD self med all sin nåd bor och wår-
 far uti Hennes rena hierta? Ho kan wål utan tår-
 rar täncka på the tårar, them Hennes Kongl.
 May:ts för sin GUD utgiuter, så Hon med lof
 och tacksjälsse, med bönen och åttan ligger in för
 Hans ansichte, för hela then Christeliga Församlin-
 gens i gemen, och i synnerhet för sina undersåtares
 wälferd? Sannertigen, äro icke thesse Hennes
 Kongl. May:ts tårar mächtige at möka och röra
 hwar och en undersåtes, men i synnerhet wåra
 hiertan, som hafwa then nåden wid Hennes Kongl.
 May:ts Hof uti ordet at arbeta, at wåga thet ut-
 tersta, ja, offra wårt lif för Hennes dyra Person,
 och at med så mycket större flit hwar och en skida
 wårt arbete och syfla, och at wårda then rena Ev-
 angeliska sanningen. Ho kan wål utan hiertans
 kärlek skåda Hennes Kongl. May:ts rena kärlek til
 sin Högtålsfelige Herre och Gemåhl, Hans Kongl.
 May:ts wår Allernådigste KONUNG? Ho kan wål
 utan hiertans blöddighet betäncka Hennes Kongl.
 May:ts öma hierta, trösteliga läppar och hielp-
 samma händer emot så många fattiga, bedröfwa-
 da och betrångda, som eljest skulle försmäcka uti
 theras elende, och blifwa sina mächtige fiender til
 rof och byte? Ho kan wål utan diupaste wördnad
 betäncka Hennes Kongl. May:ts stora mildhet och
 nåd emot alla så högre, som ringare utaf sina un-
 dersåtare, Hennes Kongl. May:ts rättwisa emot
 alla rättsökande, och Hennes Kongl. May:ts ynnest
 emot alla wälfortienta? Ho kan wål utan förun-
 dran

dran såda Hennes Kongl. May:ts Adla och heli-
ga föracht för werldenes höghet och pracht, som
alsintet röra, än mindre behaga Hennes helgada
hierta? Ho kan wäl utan särdeles nöje föreställa sig
Hennes Kongl. May:ts ogemena tolamod under li-
dandet, tröst uti bedröfwelsen, och ståndachtighet
under frestelserna, som Hennes Kongl. May:t ge-
mensamt med andra GUDs barn så inwertes, som
utwertes, then ena efter then andra, tillstöta och
bestorma? At innesfatta mycket i så ord: Hennes
Kongl. May:ts tro och förtröstan til GUD, wörd-
nad och ödmjukhet för GUD, kärlek och hopp
til GUD, och Hennes Kongl. May:ts nåd och rätt-
wisa, mildhet och sachtmodighet emot alla i ge-
men, och emot hwar och en i synnerhet af sina un-
dersåtare, med the flera Trones fruchter och Chri-
stelige dygder, som bepruda Hennes Kongl. May:ts
Krona, zira Hennes Kongl. May:ts Spira, omgif-
wa Hennes Kongl. May:ts Thron, och görda Hen-
nes Kongl. May:t så behagelig i allas ögon, äro i-
del Hårholder, som med enom nun utropa:
Stor är Sweriges Rikes DRÖTTNING;
ty så wida Hennes Kongl. May:ts Namn i werl-
dene kunnigt är; så höres ock Hennes Kongl. May:ts
Lof, och alla statta och lyckeliga, som hafwa en
så Makalös DRÖTTNING, en så Hul-
derik, och så Näderik Landfens Moder,
ULRICA ELEONORA,
så at wi med fast större skäl än Judarna fordöm

til Judith, måge säja: til Eders Kongl. May:t:
 Tu äst en helig gudfruchtig qwinna. Tu äst
 Jernsalems krona, Israels glädie: Tu äst
 hela folkens ähra. Wälsignad äst Tu för
 Gudi ewinnerliga. (*)

§. 6. Säll förthen skul then Dagen, tå Thens-
 na wår Makalösa DRÖTTERS, Hennes
 Kongl. May:t föddes til werlden. Hafwa somlige
 förbannat sin Födelse=dag; så måge wi fast mera
 wälsigna thenna Dagen. Säll then Dagen, tå wi
 ännu med glädie se Hennes Kongl. May:ts milda
 ägon uplystade til GUD, öpne uppå sig sielkwan,
 och wakande öfwer oss. O at then måtte räcka så
 länge Himmelens dagar wara! Men osäll, mördet
 och dimbog ware then bedröfweliga dagen, som sluter
 Hennes Kongl. May:ts dagar, och beröfwar
 oss på jorden en så kiär och dyr HERrans gåfwa.
 Tå läre wi först rätteligen, om icke förr, men be-
 flageligen tå alt för sent märcka, hwad wi uti
 Hennes Kongl. May:t nu äge, men tå sakna må-
 ste: tå lära landsens grundwalur, för landsens
 synder skul, falla, och många förwandlingar i
 Riket, för folkets ondskä och ostadighet skul, war-
 da, (***) så at HERrans Prester tå måste klåda sig
 uti säcker, och jemra sig, at Thenna Guds ords
 Älskarinna, Lydia är dödd: the fattige och nödlid-
 dande tå klaga sig och gråta, at Thenna barm-
 her-

E 3

(*) Judiths 8: 29. och 15: 10, 11. (***) Ps. 82: 5. Ordsp. 28: 2.
 Esa. 24: 4, 5, 6, 20. och Wisb. 6: 1.

hertiga Dorcas är borto: alla fromma hertan ta
 qwida och sucka, at Thenna trogna *Lunica* är
 affomaad: alla Sweriges barn ta klåda sig uti
 forge = drägt, at Thenna *Judith*, som med sina
 böner slagit och förkingrat *Rissens* fiender, är fal-
 len, och at Thenna *Esther*, Thenna landsens
 hulda Moder, som sökt, befrämjat och wunnit
 sit folks bästa, är ifrån them tagen. Ja, the se-
 na efterkommanderna lära wörda Hennes Kongl.
 Maj:ts affa, och prisa thesa våra tider saliga,
 som uti Hennes Kongl. Maj:t utaf *GUD* ägt et
 så fullkomligt och så lysande *Dygda-Mönster*.
 We of ta, at Thenna *Kronan* är tagen af wårt
 hufwud! Ach we of ta, at wi så syndat hafwe!
 Ty hafwer *GUD* fordom så ofta och så länge för-
 skonat sit syndiga folk, *Judarna*, för sina fromma
 tienares *Abrahams*, *David*s, *Histie*, *Josie* med the
 fleras *Gudsfruchtan* och förböner skul; så måge wi
 ock säkert tro thet, at Thenna *Abrahams* Dot-
 ter, och *David*s Syster på tronens wägna, Hen-
 nes Kongl. Maj:t, wår Allernädigsta *DRÖE-
 NING*, med sina böner träder emellan then wre-
 de *GUDEN* och of, fattar Honom uti riset, och
 håller Hans grymma hämnda-swerd så uti skidona,
 at thet icke får fara ut emot of til at dräpa, slachta
 och förgiöra of, som wi med våra många, stora
 och starka synder wål förtient hafwe. Ach! at wi
 förthenfull wiste med en rätt undersätelig wördnad
 bemöta och sägna Thenna wår endasta *Gniska*
 utaf then Höga Kongl. *GUSTAVIAN*ska Familien.

så at wi Hennes Kongl. May:t icke bedröfwade,
 eller förkortade Hennes Kongl. May:ts dagar. Ach!
 at wi wisse rätt både tacka och bedia GUD för
 Thenna Hans så klära Skänck och Gåfwa, för
 Hennes Kongl. May:ts lif och wälgång.

§. 7. Upp förtjenstul, I Sveriges Barn,
 rätt på thenna Dagen, upp, och lofwer Eder GUD,
 upp, och knäfaller för Hans Thron: lofwer och
 tackar, beder och åkaller Honom, som Eder en så
 stor nåd bewisat, och ännu bewisar. Skulle Ju-
 darna uti theras fengelse bedia GUD för then gud-
 lösa Konungens Nebucadnezars och hans sons Bel-
 sazzars lif, at the måtte länge lefwa: (*) fast mera
 mågen I med förenade hiertan nu uti thenna Eder
 frihet bedia GUD för en så Christelig Öfwerhets,
 Hans Kongl. May:ts, wår Allernådigste KO-
 NUNGS och Herres, och Hennes Kongl. May:ts,
 wår Allernådigsta DRÖTZINGS wälgång, så
 at I wid alla tilfällen, och i synnerhet nu, nu
 thenna tiden söken och befördren Theras Kongl.
 Mayeståters bästa: ty wår Theras Kongl. Mayestå-
 ter wål går; så går ock Eder alt wål. Thet wete
 wi wål, at Hennes Kongl. May:t för sin egen Hö-
 ga Person ledes wid at längre dwäljas i thesa trä-
 tosamma Mesechs och Kedars hyddor, at längre stå-
 pas med thenna usla kroppen, och hafwer lust at
 wara hema när HERranom, efter Hennes Kongl.
 May:t, som andra trogna GUDs barn, hafwer ei
 alle=

(*) Baruchs 1: 11, 12.

allenast nog lärdt künna werlden och thetta lefwetsnets bitterhet, utan ock så ofta i sit hierta igenom trona skadat thet ewiga lifwets obeskriweligu sällheter, och smakat then tilkommande werldenes kraft; men som thet likwel at lefwa i köttet, i anseende til oss, tienar mer at giodra frucht, så wet Hennes Kongl. May:t icke hwad Hon utwälja skal: båda delarna ligga Hennes Kongl. May:t hårdt uppå: Hennes Kongl. May:t åstundar stillas hådan, och wara när Christo, hwilket ock för Heene Sielfwan mycket bättre wore; efter Christus är nu Hennes lif, och döden blifwer Hennes winning; men som thet för våra skul är mer nödtorftigt blifwa i köttet, så wet ock Hennes Kongl. May:t wisserliga, wi wetet ock wisserliga, at Hennes Kongl. May:t skal blifwa, och ännu en tid, efter GUDs milda behag, med oss allom wara, oss til godo, och til tronnes frögd; (*) så lät oss med alsware bedia GUD för Hennes Kongl. May:ts lif och långa ålder, at Han ännu bewarar Thenna sin dyra Smordad ibland oss, och ännu fördrar Hennes Kongl. May:ts dagar til många, wi töre icke bedia dubla år, så at wi och våra efterkommande efter oss i långliga tider måge så räkna och sira många Hennes Kongl. May:ts, wår Allernådigsta DRÖMINGS sälla Födelse-Dagar.

S. 8. Ach HERRE, wår GUD, Tu alla Konungars KONING, som sätter Konungar af, och

(*) Phil. 1: 21--25.

och sätter Konungar upp, at the igenom Tig re-
gera och stadga rätthet; wi offre och hembåre Tig
af alt hierta Lof och Tacksägelse, Ubra och Pris,
för Then dyra Gåfwan, Tu med egen hand af
Himmelen gifwit oss, och ännu ibland och för oss
bewarat, Tin dyra Smorda, Hennes Kongl. May:t,
wår Allernådigsta DROTTNING, så at wi
med innerlig hiertans fågnad ännu se Hennes Kongl.
May:t sitta på Tin stol in för Tig, och döma
Titt folck med nåd och rättwisa, så at wi under
Hennes mäktiga beskärm hwar och en i frid och
ro, jemte then Evangeliska sanningens rena glants
och lius, ännu så sitta under sit win- och fikona-
träd, nyttia landsens goda, och röna Tin mång-
faldiga wålsignelse. Sannerligen, hafwe wi icke,
nåst Tig, O Tu wår kiäre GUD och Fader, at
tacka Hennes Kongl. May:t therföre, och we oss,
om och när wi thet förtige och förglömme. Wa-
re wår höggra hand förgiäten, om wi Hennes
Kongl. May:t förgiäte: wår tunga lode wid wår
gom, om wi icke täncke på Hennes Kongl. May:t,
och låte Hennes Kongl. May:t wår högsta glädie
wara. Förthenstul bedie wi Tig, kiäre Himmels-
ke Fader, af innerlig hiertans grund, at Tu af
Tina nåde wårbigas än ytterligare ibland oss och

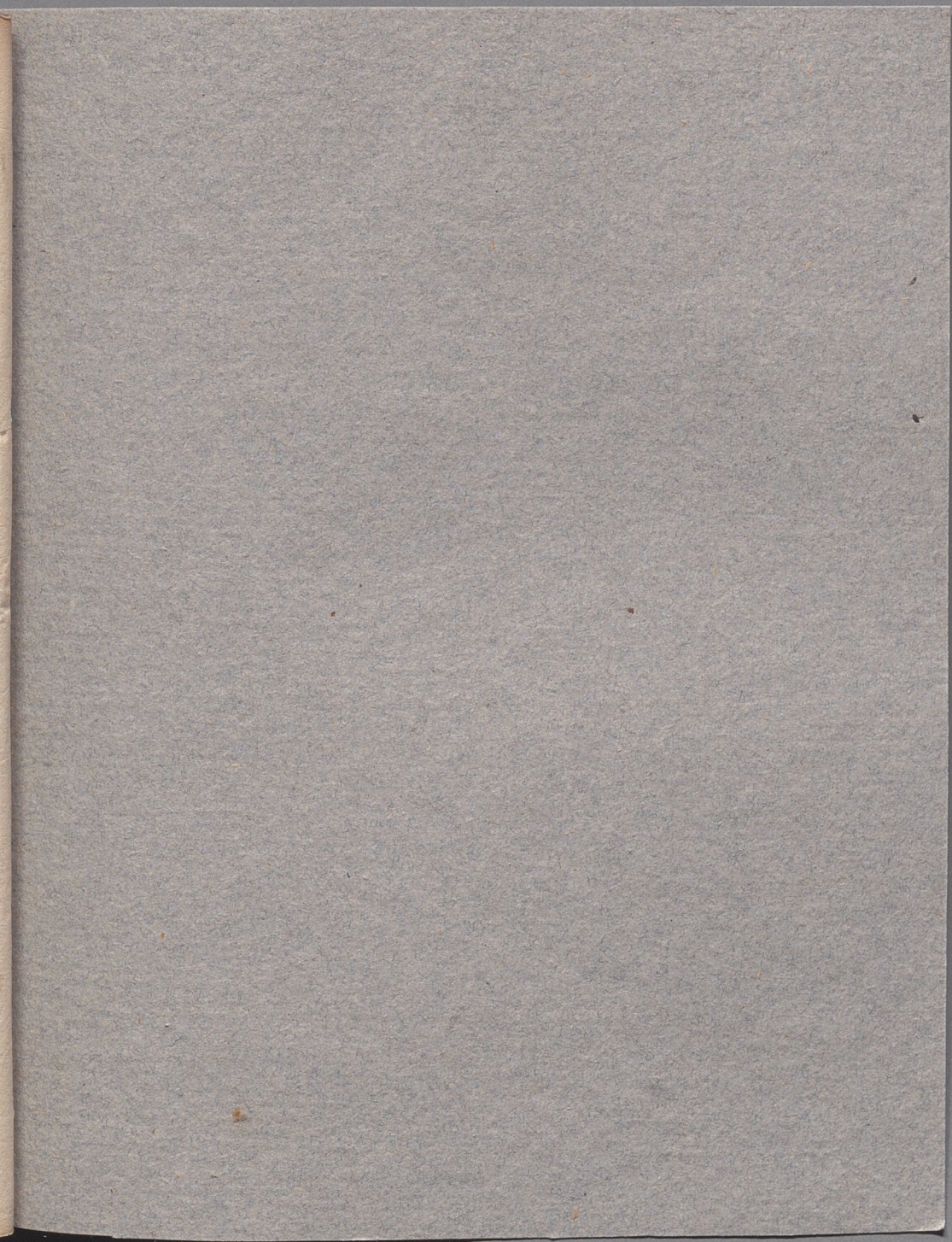
för oss bewara och uppehålla Hennes Kongl. May:t wid lif och hälsa uti all Kongl. lycksalighet och sällhet. Befästa Hennes Kongl. May:ts Thron, stärck Hennes Spira, beskydda Hennes Rike, och lägg äro och prydelse uppå Henne, at Hennes Kongl. May:t än ytterligare må vara en Amma för Tin dyrtköpta Församling, en Moder för sit folck, och för alla Tina barn et härligit Dygda=Mönster. War Tu, O GUD! Hennes Kongl. May:ts Sol och Sköld, Hennes Borg och Klippa, Hennes Tillflycht och Starekhet. Sätt Hennes Kongl. May:t som et Insegel på Tin arm, och uppå Titt hierta, at Tu altid i nåder ser och täncker på Henne: bewara Henne som Tin ögnasten för alt ondt til Kropp och siäl, och bekröna Henne med all andelig och lekamlig wälsignelse. Stärck Hennes Kongl. May:t ju mer och mer uti Trona, at Hon må segra öfwer alt thet, som både in- och utwertes Henne plågar och ansåchtar. Gif them bedröfwelse igen, som Hennes Kongl. May:t bedröfwa, men Henne gif rolighet med alla Tina Helgon. Gif Hennes Kongl. May:t sit hiertans önskan, och förwågra icke hwad Hennes mun beder. Ja, låt Hennes Kongl. May:t vara så dyrt achtad för Tig, som Hon af alt hierta håller Tig för sit Högsa

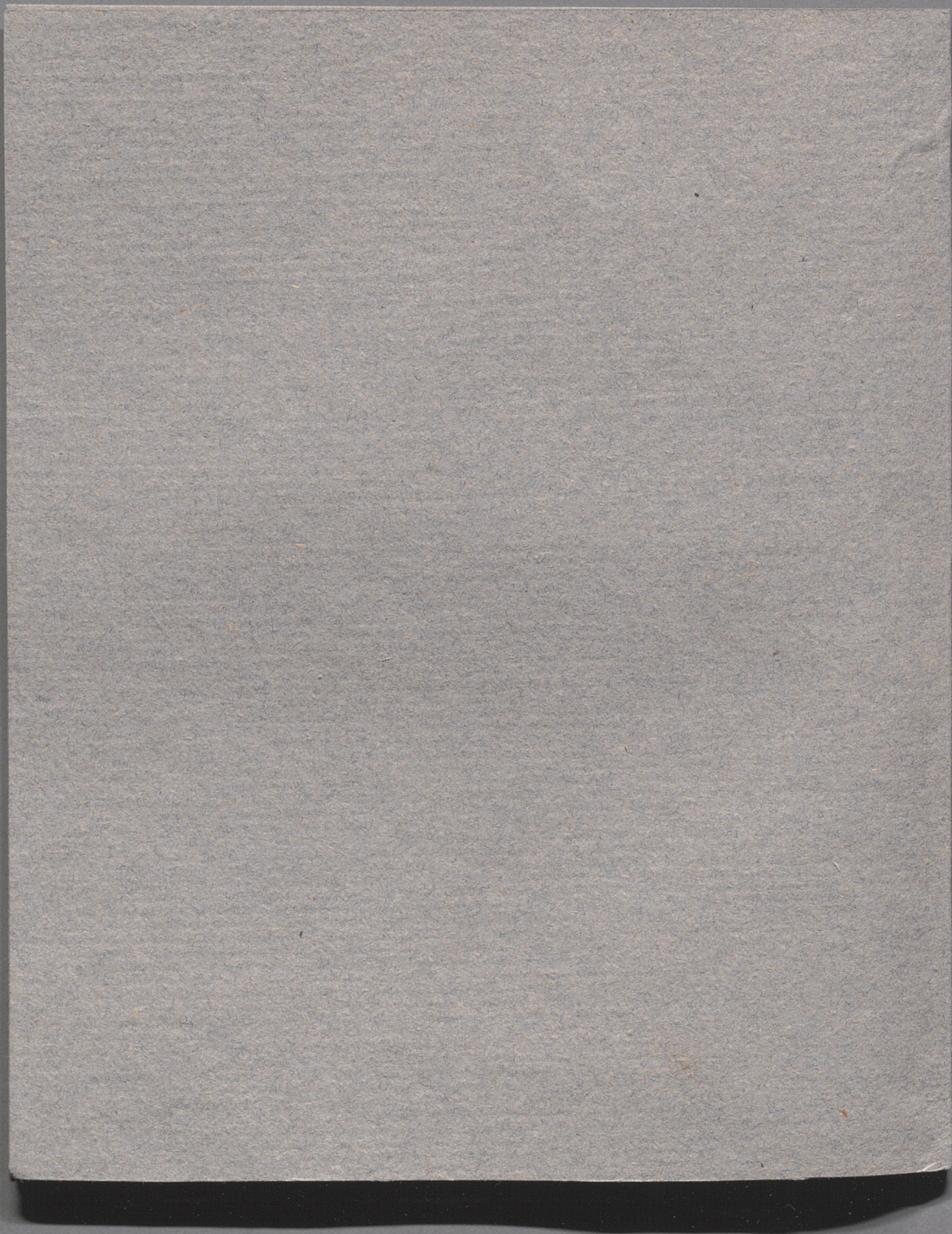
sta Gode, och som Hon är hög, fiär och behagelig
i våra ögon. Ach **HERRE**, Tu Ewige **GUD**,
som wäl icke räknar några åhr, utan blifwer så-
som Tu äst och warit hafwer, en oföränderlig
GUD, men dock förwandlar tider och stunder, så
at Tu beslutit våra månaders tabl när Tig, och
satt oss et måhl före, ther wi icke kunne gå utöf-
wer; wi bedie Tig, war Tu Hennes Kongl. May:ts
länga lif och ålder, stärck the med tiltagande åhren
astagande krafterna, och giör Hennes Kongl. May:t
ung och frisk såsom en örn; måtta Henne med långt
lif, och bete Henne Lina Salighet, at Hennes
Kongl. May:t tillika med oss, och wi tillika med
Hennes Kongl. May:t måge ännu få räknas och fira
många Hennes Kongl. May:ts sälla Födelse-Dagar,
och låt alltså then dagen sent updagas, på hwil-
ken wi här sakna måste en så Kiär och Stor
DROTTNING, och en så Hulderik Land-
sens Moder. Men när Hennes Kongl. May:t
mått af lefwande omsider måste samkas til sina Säs-
der, aflåda thenna usla och bräckeliga hyddan,
och lemna ifrån sig then jordiska Kronan tillika med
allt wälde på jorden; så tag då Hennes Kongl.
May:t genom en salig död til Tig upp uti Ditt
härlighets Rike i then sälla Himmelen, at Hennes
Kongl.

Kongl. May:t ther i stället för en förgånzelig Kro-
na må in för Tig präla uti åhrones och härlighe-
tenes owansfeliga Krona, och regnera med sinom
Frälsare på Hans Stol uti alla oändeliga ewighet.
Ach HERRE, Tu som bön hörer, hör thenna wår
ödmiska bön, gif oss thetta wårt hiertas begiär,
och lägg Tu Sielf thertil, genom Thens Helige
Andas kraft, för Then Store KONUNGENS,
Sin Sons JESU CHRISTS skull, et
nådigt och et kraftigt AMEN.

AMEN!!!

www.books2ebooks.eu